

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad descendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](#)

In Feste Paschatos.

162

So essen wir und leben wol
 In rechten Oster-Glæden /
 Der alte Sauert ig nicht sol
 Seyn bey dem Wort der Gnaden.
 Christus wil selbst die Speise seyn /
 Und speisen unsre Seel' allein /
 Der Glaub wil keins andern leben.

In Ver. Test. Judæos agno Paschali irrationali contentos esse oportuit, habebant enim tantum umbram futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum, Hebr. c.10.v.1. Sed nunc Dominus novum crevit super terram, Jer. 31.v.22. Vetera transierunt, tempus correctionis advenit, Hebr. c.9.v.10. Habemus jam aliud pascha, quod est Christus, pro nobis immolatus, itaque festa celebremus, non in fermento veteri, neque in fermento malitia & nequitia, sed in azymis sinceritatis & veritatis. 1. Cor. 5. v.7.8.

Pluribus nos instruet præsens Evangelium, ubi audiemus, quomodo Angeli resurrectionem Christi mulierculis annunciant, quæ venerant corpus Christi unctuæ. Surrexit ajunt, non est hic. Hæc bona illa nova sunt, quæ adhuc hodie animos nostros gaudio perfundunt. Quæcumque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam & consolationem scripturarum spem habeamus. Rom. 15. v.4.

Nunc ad ipsam Evangelii tractationem nos conferemus, meditaturi:

I. *Avθωπελογια sive notitiam nostræ.*

II. *Xεισορωσια sive notitiam Christi.*

J. J.

Exegesis.

Cum David adhuc adolescens, immamnam Philistatum Goliathum percussif-

set, egressæ sunt mulieres, de universis urbibus Israël, in occursum ejus, cantantes, chorosque ducentes, & dicentes: Percusserat Saul mille, & David decem millia. 1. Sam. 18. v. 6.

Nos sufficientiorem causam habemus, ut Christo ob viam procedamus hodiè, postquam infernalem Goliathum superavit, & omnes hostes nostros profugavit, lætissimum illud *πάτημα* cum jubilo personantes: Ubi est mors stimulus tuus? ubi tua, inferne, victoria? 1. Cor. 15. v. 55.

Devote mulieres præclarum nobis reliquerunt exemplum, dum valde manè peregrinationem ad sepulchrum suscep- runt, sed Christum non invenerunt, quia jam resurrexerat, ut Evangelium testatur.

Interea nos *notitiam nostræ* discere possumus, si excusserimus,

I. *Devotionis exemplum.* Valde enim manè ante exortum Solem surgunt, & iter ad sepulchrum faciunt.

Apostoli Christum in horto Oliveti turpiter reliquerant, nec metu Judæorum prodire audebant, ut, an Christus ex mortuis resurrexerit, explorassent, sicut ipsis prædixerat.

Sed mulierculæ hæ animo prorsus virili, primo diluculo exeunt, cum devotione piæ quamvis in hoc infirmiores sint, quod corpus Christi, in sepulchro se inventuras, idemque more Judæis usitato ungendum, opinentur, eum tamen jam dum surrexerat, juxta promissionem suam.

Hic sciscitare te, mi Christiane, surum & ipse in honorem triumphantis nostri Victoris, ad exemplum harum muliercularum, officium tuum paschale sedulo observaveris?

M.

Mulieres ha devotionem suam indicant,
 1. *Marie surgendo.* Sic etiam nostrum
 erit, Dominum manè quærere, & piâ men-
 tis devotione revolvere, quid nobis resur-
 rectione suâ acquisiverit. Scimus enim,
 quod nostri causâ semel mortuus est,
 quod autem vivit, vivit Deo. Rom. 6.v.10.
 & habet claves mortis & inferni, Apoc.
 c. 1 v. 18. Ideoque canere possumus cum
 Ecclesiâ:

Membrum in Tuo sum corpore,

Sustenter hoc honore:

Nos non valet se jungere,

Horrenda mors dolore;

Si mors rapit, rapit tibi,

Est vita parta nam mihi,

Perpes tuo cruore.

Ich bin ein Glied an deinem Leib,

Des trößt ich mich von Herzen /

Von dir ich ungescheiden bleib /

In Todesnoth und Schmerzen.

Wann ich gleich sterb / so sterb ich dir /

Ein ewigs Leben hast du mir /

Mit deinem Tod erworben.

2. *Ad sepulchrum proficiscendo.* Idem
 & nos faciamus, non more Papistico, sed
 vere Christiano, convenientes in domo
 Domini, & beneficia Christi, per resur-
 rectionem nobis parta, perpendentes. O-
 mnia enim in commodum nostrum fa-
 cta sunt, ego vivo, & vos vivetis. Joh. c. 14.
 v. 20.

3. *Corpus Dominicum ungendo,* sic con-
 suetudinis erat apud Judæos, ut vide-
 mus Gen. 50. v. 1. Nos quoque nostros
 honestè sepeliamus, juxta admonitionem
 Siracidis, cap 38. v. 16. Imprimis verò Chri-
 stum in membris suis ungere debemus,
 quod fiet, si de opibus nostris ad conserva-
 tionem Ecclesie, Scholarum, & pauperum

sustentationem, liberaliter erogaverimus,
 hoc enim Christus sibi factum agnosceret, &
 largiter compensabit. Matth. 10.v. ult.

II. *Incidens obstaculum.* Dum enim in
 viâ sunt, & ad sepulchrum pergunt, Jose-
 phum ab Arimathia, lapidem ad ostium
 monumenti advoluisse, recordantur, cui
 revolendo impares se agnoscebant, erat
 enim magnus valde. Imò licet id moliri
 voluerint, non tamen ipsis licuisset, ob
 sigillum cum consensu Pilati impressum.

*Hic disquire, mi Christiane! annon &
 tibi inter dum lapis aliquis obstaculo sit, quâ
 in devotione tua impediaris?*

Hoc non uno modo accidit.

Peccatum enim in mundum nobiscum
 afferimus, in quo concipimur & nascimur,
 Psalm. 51.v. 7. hoc grande saxum est quod
 semper ad terram deprivit nos, ut corda
 nostra minus ad Deum elevare queamus.
 Grave est saxum, & encroça arena, Prov.
 c. 27. v. 3. sed peccatum gravius adhuc est,
 superat enim arenam maris. Orat. Manass.
 v. 9.

Sicut igitur avicula, cuius pedi lapis al-
 ligatus est, minus in altum seatollere valet:
 Sic peccatum nobis obstat, ut debitam
 Deo devotionem præstare non valeamus,
 propterea admonet nos: Esa i. v. 15.

Accidunt multa scandala, quæ in mundo
 occurunt, quibus multi pù Christiani se-
 ducuntur, ut & ipsi concurrant in eandem
 luxuriaz dissolusionem, 1. Petr. 4.v. 4. de quâ
 alias nihil scivissent. Fascinatio enim nu-
 gacitatis obscurat bona, Sap. cap. 4. versi. 12.
 ideo in Scriptura prava exempla vocantur
 lapis offensionis & petra scandali, 1. Petr. 2.
 v. 8.

Tertio quoq; a devotione abstrahuntur per

cæcinationem, quæ divinis mysteriis sese attemperare nescit, semper vacillans, nec sapiens ea, quæ Dei sunt, sed ea, quæ hominum. Matth. 16. v. 23.

Quodsi peccatorum moles te premit, & animum angit, quæ Cainum ad desperationem. Gen. 4. v. 13. Saulem ad internecinem, 1. Sam. 31. v. 5. Judam ad suspendium adegit, Matth. 27. v. 5. Ut dicere possis: *Quis revolvet nobis lapidem?* Christum accede, qui donavit nobis omnia delicta, & delevit chirographum. Col. 2. v. 14.

Quodsi lex maledictione suâ terret, Deut. c. 27. v. ult. Ut præ sollicitudine queraris: *Quis revolvet nobis lapidem?* Christus iterum juvare potest, qui redemit nos à maledictione legis, factus pro nobis maledictum, Gal. 3. v. 13.

Quodsi mors arcum tendit, è regione viventium nos ablatura, ut ad pacem amaritudo amara, sicut Hiskia, Esa. 38. v. 17. iterumque cogitemus: *Quis revolvet nobis lapidem?* Ecce! Christum, primitiæ factum dormientium, ut in eo omnes viviscemur. 1. Cor. 15. v. 22. Die novissimo aperiet tumulos nostros, & eduet nos populum suum, de sepulchris nostris. Ezech. 37. v. 12.

Quodsi hæ & similes cogitationes devotionem nostram impedire volunt, pias hasce mulierculas in memoriam nobis revoceamus, quas Deus in maximâ sollicitudine suâ exhilaravit: respicientes enim, viderant revolutum lapidem. Sic Deus fideles suos non patietur tentari supra id, quod possunt, 1. Cor. 10. v. 11. sed molestum illum lapidem, qui animum excruciat, revolvet, ut respirare & requiem animarum invenire possint, Matth. 11. v. 29. quoniam ira momentum in indignatione ejus, Psalm. 30. v. 6. at non defecerunt

miserationes ejus, Thren. 3. v. 22. sed misericordia ejus super omnem carnem. Sir. c. 18. v. 12. & usque in æternum, super timentes eum. Psalm. 103. v. 17. Quare devolve super Dominum, viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet. Psalm. 37. v. 5.

III. Angelicum nuncius. Quia enim perterritas ipsas videbat Angelus, blandè ipsas compellat, & concionem suam paschalem hisce orditur verbis: Nolite timere. q. d. forsitan persuadetis vobis, quod vos horto expulsurus sim, sicut Cherubim Adamum & Evam è Paradiso: sed estote bono animo, bonus enim vobis adsum nuncius, & affero bona nova, quod Christus è sepulchro resurrexerit.

Hic examines velim te, utrum & ipse solatium hoc paschale cum gaudio, ut decet, excepereis?

Hoc ita fieri, rectum est. Nisi enim Christus resurrexisset, adhuc essemus in peccatis nostris, inanis esset fides nostra, & qui in Christo dormierunt, periissent. 1. Cor. 15. v. 17. 18. At Christus resurrexit, ideoque & nos resurgere, convenit. Sicut Adam typus erat morientium: sic Christus typus est resurgentium. Per Adamum mors intravit, Christus vitam reparavit. Resurrectio ejus est spei nostra fundamentum, tumulorum nostrorum clavis, hereditatis nostra pignus. Scimus enim, quod qui suscitavit Jesum, & nos per Jesum suscitatus sit. 2. Cor. 4. v. 14.

Quis igitur animum præ letitia non effere, & cum Ecclesiâ dicere vellet?

Hoc fulcior solamine, hoc me solatium dixi.
Molestia in ægritudine, in gloriæ adspicio.
Certus, die quod ultimo, quod dicitur novum.

Cum gaudio, cum gaudiis
Sim suscitandus ex humo. Ep. 6. v. 14. Gaudiis
Re-

His d^og n^o Rerum parentis dextera,
 Est cibos Retundet mortis spicula,
 Ne horum Servabit ossa corporis,
 Nec
 Nec magi Convestiar membranulis.
 Videbo nullus ambigo,
 In sempiternā gloriā, Data gloriā
 Quæ mī data,
 Sit Laut ei per secula.
 Das ist mein Trost zu aller Zeit/
 In allem Kreuz und Traurigkeit.
 Ich weiss/dass ich am Jüngsten Tag/
 Ohn alle Klag.
 Werd auferstehn auf meinem Grab.
 Mein lieber frommer getreuer Gott
 All mein Gebein bewahren thut/
 Da wird nicht eins vom Leibe mein/
 Sei groß oder klein
 Umbkommen noch verloren seyn.
 Mein lieben Gott von Angesicht/
 Werd ich anschauen/ dran zweifl ich nicht/
 In ewiger Freud und Seligkeit/
 Die mir bereit/
 Ihm sei Lob/Preis in Ewigkeit.
 Quando itaque hodiē Deus, missis An-
 gelis suis, ut ecclesiæ ministri vocantur, hoc
 solatium nobis prædicare finit, cor nostrū
 gaudio exultare debet, non modò memo-
 res, Dominum Jesum Christum resurre-
 xisse à mortuis, 2. Tim. 2. v. 8. sed & firmi-
 ter credentes, nos quoq; suo tempore per
 virtutem ejus resurrecturos esse, juxtapro-
 missionem: Ego vivo, & vos vivetis, Joh.
 14. v. 19.

Homines mundani tententur, quod fru-
 mentum & mustum eorum multiplicata
 sint, ut homo ille dives, Luc. 12. v. 17. sive,
 quod in summo honore versentur, ut Ha-
 man, Esth. 5. v. 11. sive, quotidie splendide

optimus epulentur, ut dives epulo, Luc. 16. v. 25. Tu
 mea oīgāude, quod Redemptor tuus vivit, qui te a-
 quide sūciā liquando de terrā suscitabit, Job. 19. v. 25.
 minuit Gāude, quod iniquitatem tuam expiaverit,
 exi pōtū & adduxerit justitiam sempiternam, Dan.
 Enī aīfa 9 v. 24. Gāude, quod mortem absorpsēt in
 victoriā, Esa. 25. v. 8. Gāude, quod conclu-
 sionē cœli portam recluserit, notamq; tibi fe-
 cerit viam vitæ, Psal. 16. v. ult. Jam sonat vox
 exultationis & salutis in tabernaculis justo-
 rum. Psal. 118. v. 15. R̄om. 8. v. 32.

Altera Pars.

Transibimus nūnc ad alteram partem,
 Χριστονοστα, sive noxitiam Christi con-
 templatur. Is nobis proponitur in Ev-
 angelio hoc:

I. *Tanquam sexus faminei commenda-*
tor. Quænam peregrinantes hæ fuerunt,
 quæ Christum festo Paschatos in sepulchro
 quæsiverunt? Fuerunt piæ matronæ & mu-
 lieres, nimurum, Maria Magdalena, Maria
 Jacobi, & Salome. Lucas mentionem quo-
 que facit Johanna, uxoris Chufæ, procura-
 toris Herodis, Luc. 8. v. 3. dicitq; quod aliae
 cum eis fuerint, Luc. 24. v. 10.

De his prædicatur in hodiernum usque
 diem in totō orbe Christiano, in omnium
 piarum matronarum honorem, ut sola-
 tium inde habeant, & certi esse possint, si
 Deum timent, & Christum querunt, non
 quidem in sepulchro, sed ad dextram Dei
 Patris, fideli & submissâ precatione, non si-
 bi damno fore, quod infirmius vasculum
 sint, 1. Petr. 3. v. 7. Dei enim virtus in infir-
 mitate perficietur, 2. Cor. 12. v. 9. & sāpē
 plus per eas efficiet, quam per viros, qui in
 arte, robore & sapientia suā confidunt, Ps.
 147. v. 10. II.